

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante B

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

pati significat. Vir. li. ænei. iij. Nate dea portes hoc sub casu ducere sōnos. Duci delectari: aucto car. Tul. lib. v. de finibus. Dantq; se ad ludendum fabellarūq; auditione ducunt. Ducere nudare: exercere. Vir. ænei. xij. Ille tū dypeo obiecto cōuersus in hostē ibat: & auxilio ducto mucrone petebat. Ducere excitare. Tulli. in verrē. Quid si quē statuæ magnopere delectant: si quis earū honore: aut gloria ducit. Ducere illicere. Tul. lib. officior. ij. Postremo precio aut mercede ducunt. Ducere struere: erigere. Vir. ænei. i. Pars ducere muros. Molitūq; arcē: & manib; subuoluerē saxa. Ducere iudicare. Vir. Tanto me crimine dignū Duxisti. Ducere voluere per tractare. Vir. lib. ænei. vij. Sic equidē ducebam animo rebarq; futurū. Ducere trahere: differre. Tul. lib. offi. ij. Apud prætorē criminatus est balbum illud ducere. Idem ad Cæsarē iuniorē. Ne res ducere: fecimus vt Hercules Ancianus in aliū locū transferret. Ducere ppiū pro tēporibus seruare. Vir. in bucco. Et quo duceret apricis in collib; vuas: Colerem. Ducere dimittere: descēdere. Plau. in Aulularia. Vbi ille abit: ego me duco seruandus arborē. Ducere gerere. Vir. lib. gnei. viij. Hi bellum assidue ducunt cū gēte latina. Ducere: quā proprie significationē habeat: patet hoc Virgilij exemplo li. ænei. xij. dicentis. Ducit infelix æuo confectus Alethes. Duco ducas primæ cōiuga. primā corripit syl labā. Vir. ænei. x. Quattuor hic iuuenēs: totidē quos educat Tūpheus.

Duellator Reg. i. dicti. Duellū. Duellio. Ibidē Duellum. Ibidem. Duellus. Ibidem.

Duellū duellum: duellio hui⁹ duellionis in vno significatione accipi possunt. Dicit autē duellū duos: bellū: qd; scilicet duabus partib; de victoria contententibus dimicat: teste Festo. Et non nunq; pro bello ponit: vt est apud Iuue. sary. i. Galeatū sero dudli Pœniter. Nam & a duello bellū fit: dum abiecta d littera digāta in b cōuertitur: quod nonnulli diminutiue ab eo qd; est bonum p antiphrasim fieri volunt. Quintilia. li. i. Duellus quidē dicere bellos ausi sunt. Var. lib. iij. de lingua lati. Perduelles dicunt hostes. Placet ergo: vt a duello bellū fiat: quod tamen Festus a belluis dictū tradit. Duellio & duellio in vno significato accipi possunt: vñ perduellio & perduellis. Duellator is dicit qui duellū pergit. Plautus in captiuis. Domi belliq; duellatores optimi.

Dulcedo. Reg. i. dic. Dulcitas. Dulcitus: Ibidē Dulcitas & dulcitus: p eo qd; est dulcedo in vno scato accipi possunt: teste Non. Cæcilius in Syraculis. Tāta hinc inuasit in corda dulcitas. Ci. lib. iij. de natura deorū. Quicq; dulcitudine pier cæteros sensus cōmouetur.

Dumetum. Require in dictione Domus.

Dumicetum. Ibidem.

Dumus. Ibidem.

Duo duæ duo in accō: mascul. quidē ge. duos & duo: fœmi. duas: neu. duo: estib; Prisci. & Phoca. Vir. lib. ænei. ix. Si duo præterea tales Idæa tulisset Terra viuos. Hora. sermo. vij. Duo si discordia vexat inertes.

Dureo dures secundæ cōiuga. & neutrale verbi est transitiuū: teste eodē Prisci. Luca. lib. iij. Totosq; iuduruit artus. Virg. Sturiaq; impexis induruit horrida barbis.

Duricia & duricies in vno scato accipi possunt. Simili mō duritas & duritudo in eadē scatōe vsurpant: teste Gel. lib. x. nocti. atti. Caro. Qui illius imprudentiā: qui norat duritudinē.

Duricies. Require in dictione Duricia.

Duritas. Ibidem.

Duritudo. Ibidem

Duro duras prima: & duro. ris tertia cōiuga. declinari pōt: teste Prisci. Vir. Durate: & vosmet reby seruare secūdis. Idē geor. ij. Et vulnera durat. Luca. lib. v. Nā cætera damna Durata iam mēte malis: firmaq; tulerūt. Soli. de mirabilib; Lapis iste in aqua mollis est humo durat exempt⁹. Est autē durare p seuerare sustinere durescere. Dux cōmunis gen. est: apud vulgus tñ p fœmina duce ducilla vsurpat.

E ante B

Brius & ebriacus in vno si gnificato accipi pñt. Vnde Plau. ait in Aulula. Homo ebriacus sōno sanari solet. Ebor. Requi. in dicti. Ebur Eboreus. Ibidem. Eborā. Ibidem. Eburneus. Ibidem.

Ebur cū u: teste Probo efferrī debet: dicente Vir. India mittit ebur. At yō Phocas ebor p o enūciari pēpit: & utrūq; dici pōt: nā & equur cū u teste eodē Pro. scribit: & cū o æquor effert: vt in ipsa dictiōe vidimus. Ab ebore fit adiectiuū eboreus: eburneus: eburnus. Vlpianus de legatis. iij. Eboreā bibliotecā emit. Quint. li. vi. Cū in triumpho cæsaris eborea oppida essent trās lata. Hiero. in cāticis ca. xij. Collū tuū sicut turris eburnea. Qui. lib. meta. ij. Impubesq; genas eburnea colla decusq;. Vir. geo. ij. Hipodame q; humeroq; Pelops insignis eburno. Luca. li. ij. Legit timeq; faces: gradibusq; accliuus eburnis. Hora. ser. xvi. Tinēta sup lectos cāderet vestis eburnos. Iuue. sary. x. Da nūc & volucrē: scepro quæ surgit eburno. Prop. Siue lyre carmē digitis pēssit eburnis. Tibul. Hanc primū veniēs plectro modular⁹ eburno. Eborā nomē est duarū vrbū in Hispania: teste Prole. quarū vna Turdubiorum est: alia Edetanorū. Eburā

G ij

vrbs est Lusitanorū mediterranea: teste eodem
Ptole. Eburum vrbs est Germaniæ: vt idē Pto-
lemæus in cosmographia ostendit.
Ebura. Require in dictione Ebur.
Eburnus. Ibidem

E ante C

Echneis huius. dis. vel echneidos: cū ch aspirato
sequēte scribitur: genus est pisciculi. Nec ab hæ-
reo hæres descendit: vt Isidorus tradit: & cum
Catholico Vgu. somniauit. sed ex $\epsilon\chi\omega$ teneo:
& $\pi\chi\alpha$ naui componit: nā (teste Pl.) ruant vē-
tilicet sēuāt procellæ: imperat furori: tantaq;
vires cōpescit & cogit stare nauigia. Quā etiā
ob causā amatorijs quoq; veneficijs infamis ē:
& iudicio: ac litū nōnunq; mora. Vnde quod
græce echneis: latine a nōnullis remora appel-
lat. Hæc Plinius. Et pducit echneis penultima
in recto syllabā. Nā apd græcos cū x in penul-
tima syllā. scribitur: quæ semp apud illos. pducta
est. Vnde Apianus lib. i. ait. $\theta\epsilon\upsilon\mu\epsilon\delta\iota\omicron\lambda\iota\sigma$
 $\tau\chi\upsilon\chi\sigma$ $\epsilon\chi\epsilon\nu\chi\iota\delta\iota\omicron\sigma$ $\epsilon\nu\rho\epsilon\sigma\sigma\alpha\nu\tau\omicron$: quod
etiā obseruauit Lucan?: quom dixit: In medijs
echneis aquis. Vbi nōnulli legūt echneis: vēr-
cū echinus cū ch aspirato: & i latino: primā (vt
statistā patebit) corripit syllabā: Lucani metro
aduenire nequaq; pōt: quē tñ p echneide Isido.
Papias. Vgu. Catholicon: ac etiā Augusti. de ci-
uitate dei posuere: sed falsi sunt. Nā echinus: ali-
us quidā est pisciculus ex cancrorū gñe: spinas
habēs quib; p pedib; vti: de quo Martia. Cor-
tice deposito mollis echinus erit. Iuue. saty. iij.
Et semel aspectu litus dicebat echini. Hora. ser.
xiiij. Ostrea Circæis Misseno oriunt Echini. Est
etiā Echinus eadē litteratura villa Cyrenaicę p-
uincia in Aphrica: & eodē noīe vrbs Macedo-
niæ: teste Ptole. Necnō & genus vasis ænei: in q
calices lauant: teste Acrone: qd aliq (vt ait) am-
pullā dicunt esse vitreā: de quo Hor. sermo. vi.
Pocula cū cyato duo sustiner: astat echin. Ech-
inas hui⁹ echinadis vel echinados: eadē scriptu-
ra scribit. Sunt aut echinades insulę in Maliaco
mari: teste Herodo. li. histo. ij. de quibus Luca.
meminit dicens: Crassus oblimat echinadas vn-
dis. Vgu. dicit posse declinari hæc echinada: qd
si compit ab accō græco $\epsilon\chi\iota\pi\sigma\delta\iota\alpha$ formet ne-
cesse est: sed & hæc echina hui⁹ echinæ declinari
pōt: dicēte Seneca in Troade. Quolibet ventro
faciles echinæ. Echidna cū ch aspirato & i latīo
sequēte dn vipera dicit. Vñ de ea quā Hercules
interfecit: inquit Oui. lib. v. fasto. Sanguine cen-
tauri Lerneę sanguis Echidnæ Mixtus: ad auxi-
liū tempora nulla dabit.

Echina. Require in dictione Echneis.

Echinas. Ibidem.

Echidna. Ibidem.

Edio cū ch aspirato scribit: nec ab $\epsilon\iota\kappa\alpha\upsilon$: quod

Echinada. Ibidem.

Echinus. Ibidem.

apud græcos cū $\epsilon\iota$ diphthō. & K scribit: & a-
nostris effigies transferi: deriuat: vt cū Catholi-
co Vgu. soniauit: soni dicit vel uocis repulsio
Perlius. Reparabilis assonat echo. Oui. meta. iij.
Planxerunt dryades plangentib; assonat echo.
Edoga absq; æ diphthō. & cū c scribit: & ab $\epsilon\kappa$
 $\lambda\epsilon\gamma\omega$: qd est eligo: qd cōponit ab $\epsilon\epsilon$ & $\lambda\epsilon$
 $\gamma\omega$ descendit. Græci em solēt: qñ ex cōponit cū
dictione incipiente a cōsonāte mutare ξ in K: vt
eclipsis: edoga: vēr; qā inter c & g reciproca est
mutatio: facilec in g cōuerso in errorē induci
sunt Guarinus & Torte. q cū æ diphthō. sequē-
te g: hac. i. scriptura ægloga scribi voluerunt:
maxime quia græci oēs dictiones vbi e est ante
g p æ diphthō. annotare cōsueuerūt: vt ægon:
ægaon: ægyptus. pter $\epsilon\gamma\omega$ pnomē: & $\epsilon\gamma\epsilon\upsilon$
 $\rho\omega$. i. erigo. Interpretat aut edoga exceptū: vt
lib. iij. epist. Plinius nepos: & li. iij. ecclesiasticę
hist. Eusebius attestat. Neq; sermonē de capris
fecit: vt cū Catholico somniauit Vgu. tunc em
potius ægloga dicit q ægloga.

Estasis cū c exili; scribit: & dici pōt productio:
Est em figura: qua syllaba naturaliter correpta
producit: quæ a nonnullis extasis dicit. Extasis
nē mētis excessus vocat. Ego eges verbū tam
grō q abltō iungi potest.

Ethilis cū c exili; & th aspirato & i latino vtro-
biq; scribit: & dici pōt expressio. Est em cæsura
qua m cū vocali elidit: vt est apd Vir. Mōstrū
horrendū ligens. Hæc a nōnullis ellipsis cū du-
licato l: ab alijs elleipsis dicitur.

E ante D

Edo es est græcū est verbū: qd apud antiq;: teste
Prisci. edo edis edit declinari solebat: vt etiā ab
hoc compositū: comedo comedis comedit. Vñ
etiā Næui⁹ in carbonaria ait. Ille ipsi estat quā-
do edit. Et format edo duplex supinū: esum scz
& estum: teste Priscia.

E ante F

Efferro efferas primæ cōiuga. & efferor deponēs
vsurpat. Ambro. sup. Aegelpipū. Efferauerat
Herodes vniuersos. i. efferos effecerat. Stati. in
Achil. Eruptū supis Mars efferat aurū. Hiero.
in Dan. ca. viij. Cūq; appropinquasset ppe arietē
efferatus est in eū. i. desauit. Efferro efferis facit
piō extuli: qd a verbo tollo mutuat: in supino
elatu. Est aut efferre extollere. Tul. li. offi. ij. Ita
eos viros suscipiūt: maximisq; efferūt laudib;
Efferre edere pchere. Vir. geor. ij. Extulit hic
Decios: Marios. Efferre erigere leuare. Vir. lib.
ænei. v. Ostēdit dextrā insurgēs Entellus: & al-
te Extulit. Efferre ostēdere. Virg. ænei. viij. Vt
belli signum Laurenti Turnus ab arce Extulit
Efferre pferre. Virg. ænei. v. Tū satus Anchisa
cæsus pater extulit æquos. Idē æneid. ij. Mene
efferre pedē genitor. Efferre subdere. Lucil. lib.